

[Hendriksen.]

foreliggende — i hvilken Forbindelse jeg maa sige, at heller ikke jeg kender det Koncessionsudkast, som efter den højtærede Ministers Udtalelser har været forelagt i Folketinget, og som nu formentlig vil blive forelagt i Landstinget — en væsentlig Skærpelse paa mange Punkter af den gamle Overenskomst, og den vil let kunne give Anledning til et Posekiggeri og et Indseende med Forhold, der i og for sig ikke vedrører eller i hvert Fald ikke burde vedrøre Ministeriet. Derfor har mit Parti i det andet høje Ting ogsaa stillet Forslag om, at den Kontrol med Fabrikernes administrative Forhold, som den højtærede Minister ønsker at udøve, skal bortfalde, og under alle Omstændigheder bør den Beføjelse, Lovforslaget giver Ministeren til at have Indseende med Fabrikernes Forhold, stærkt beskæres. Men ogsaa om dette Spørgsmaal saavel som om de Ændringsforslag, der blev fremsat i det andet høje Ting dels af Venstre, dels af os, dels af begge Partier i Forening, kan der vel forhandles i Udvalget. Jeg er da heller ikke i Tvivl om, at det er i Udvalget, Forhandlingerne om disse Spørgsmaal kommer til at foregaa. Lad os da haabe det bedste!

At det Udvalg, der nu faar med Sagen at gøre, og som snart nedsættes, skulde kunne gøre denne vigtige og betydningsfulde Sag færdig i Løbet af faa Dage — i Virkeligheden er det 6—7 Dage, der er Tale om —, anser jeg for udelukket; i hvert Fald er det udelukket, hvis Arbejdet skal gøres til Bunds, selv om man straks begynder paa det. Og i Betragtning af, at Sagen har ligget flere Maaneder i det andet høje Ting, er det vel baade naturligt og rimeligt, at der gives Landstinget Lejlighed til at gennemgaa og drøfte Lovforslaget i Enkeltheder. Jeg kan ikke se, at en saadan Gennemgang og Drøftelse kan tilendebringes saa hurtigt, at Lovforslaget kan blive gennemført i Løbet af en Uges Tid; paa dette Omraade er jeg ikke saa sangvinsk som det ærede 4de landstingsvalgte Medlem. Jeg tror derfor, den højtærede Minister maa gøre sig klart, at en Nyordning af alle de Spørgsmaal, der her er Tale om, ikke vil kunne paaregnes gennemført i en Haandevending. I hvert Fald ønsker vi ikke at være med til at jage Sagen igennem uden grundig Undersøgelse og Overvejelse — og nogen særlig Grund til Hastværk kan jeg heller ikke se, der er.

Jeppesen-Drusebjerg: Jeg er ganske enig i de Bemærkninger, der er blevet

fremsat fra anden Side om den hidtil gældende Spiritusordning, der foruden at fremme Ædrueligheden jo ogsaa har skaffet Penge i Statskassen. Naar der nu skal træffes en Nyordning, forekommer det mig, at der er al Grund til at tage den nærbeslægtede Gærindustri med ind under Monopolet og den Kontrol, som Spiritusmonopolet skal underkastes. Venstres ærede Ordfører udtalte Betæneligheder ved, at de tidligere frie Handelsforhold nu kommer under Monopoldrift, men hertil vil jeg sige, at Monopoldrift behøver ikke at være af det onde, der kan jo være Forhold, hvor Monopoldrift er tilraadelig. Hovedsagen er efter min Mening, at Monopoldriften kommer under Kontrol, og det bliver netop Tilfældet her. Hvis Gærindustrien kommer med ind under samme Ordning som Spiritusen, vil den samlede Ordning jo blive Genstand for Kontrol. For øvrigt er der ikke Tale om noget nyt. Som den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, er det i Virkeligheden kun bestaaende Praksis, der lovfæstes gennem den foreslaaede Ordning.

Jeg vil gerne stille et enkelt Spørgsmaal til den højtærede Minister. I Henhold til § 6 skal der nedsættes et raadgivende Udvalg, men der er ingen Bestemmelse om, hvor længe det skal sidde. Det er almindelig Skik, at saadanne Nævn og Udvalg vælges for et bestemt Aaremaal, og at der derefter sker Nyvalg; men da der intet findes i saa Henseende i nærværende Lovforslag, maa Meningen vel være, at de udmærkede Mænd, der bliver valgt, skal sidde paa Livstid, eller ogsaa at de skal fungere i de 10 Aar, Ordningen skal vare. Jeg vilde foretrække, om det blev fastslaaet i Loven, at de skulde vælges for kortere Tid. Jeg vil altsaa gerne spørge, om det er Meningen, at Medlemmerne af dette Udvalg vælges paa Livstid.

Det er fra alle Sider fremhævet, at man maa behandle Lovforslaget i et Udvalg, men der er jo mere eller mindre delte Meninger om, hvor længe Udvalget skal være om sit Arbejde med det Formaal at opnaa et godt Resultat. Jeg vil gerne bemærke, at foruden de to Faktorer, som allerede er nævnt: Spritfabrikkerne og Staten, er der en tredje Faktor, som er i høj Grad interesseret i en hurtig Vedtagelse af dette Lovforslag. Det er Kartoffeldyrkerne, som med god Grund kan forlange at faa at vide, hvor de er henne. Den Dyrkning, der skal finde Sted til næste Aar, skal forberedes paa forsvarlig Maade, og hvis vi skal vente til et Stykke hen i Marts